

Kovács Gyula határozati javaslatát szintén nem fogadja el a Ház.

Polónyi Géza határozati javaslata fölött ismét névszerinti szavazást kérnek. (Zaj.)

Baththyány Tivadar gróf: Szavazzák le a magyar nyelvet! (Zaj.)

Az elnök elrendeli a névszerinti szavazást.

(Interpelláció.)

Az ülés végén Kovács Gyula sürgős interpellációban szóvá tette a fegyvergyártási körülményben a választási mozgalom során történt csendőrségi és közigazgatási atrocitásokat. A körületben Szunyogh Mihály Justh-párti és Sármy Béla Kossuth-párti jelölt áll szemben egymással. Tegnap a körület egyik községében, Matolcon, mind a két jelölt programbeszédet mondott a választók között. Egy alkalommal két választópolgár között összetűzés támadt, mire a csendőrség fegyverét használta s két embert golyóval, kettőt szuronyal súlyosan megsebesítettek, többeken pedig karddal ejtettek sebet. A közigazgatási apparátus a Kossuth-párti jelölt mellett presziót gyakorol a választókra. Őt szolgabíró járja a körület közseit és a jegyzők segítségével fenyegetéssel erőszakkal kényszeríti a választókat, hogy a Kossuth-párti jelöltre szavazzanak. Ezenkívül a nagykárolyi pénzügyigazgatóság egy pénzügyi titkárt küldött a körületbe, aki sorra járja a kocsmákat és a Szunyogh-párti kocsmárosokat az italmérési jog elvonásával fenyegeti meg. Ezeknek az alapján, ugymond az interpelláló, szükséges, hogy a kormány egy miniszteri biztost küldjön le a körületbe, hogy a tisztviselők visszaéléseit megakadályozza és megtorolja.

Héderváry Károly gróf, miniszterelnök nyomban válaszolt az interpellációra. Kijelentette, hogy a csendőrpáncsnokság meg fogja indítani a vizsgálatot abban az irányban, hogy jogosan történt-e a fegyverhasználat? De ezenfelül annak megállapítására, hogy a közigazgatási hatóságok részéről történt-e visszaélés, máris kiküldött egy miniszteri tisztviselőt, aki a vizsgálatot meg fogja ejteni.

Kovács Gyula a miniszterelnök választát köszönettel tudomásul vette s ezzel az ülés végét ért.

Nagy tüzvész Szegeden.

— Raktárházak veszedelemben. — A vasuti műhely pusztulása. — Negyedmillió a kár. — Munkások kenyér nélkül. —

(Saját tudósítónktól.) Vasárnapról hétfőre virradó éjjel nagy tűz pusztított Szegeden. Kigyulladt a rókusi pályaudvar területén levő vasuti műhely egyik osztálya és annak ellenére, hogy megfeszített erővel dolgoztak a tűz eloltásán, az ugynevezett javító-műhely porrá égett. Elpusztult a berendezés, több vasuti kocsi és az épületnek csak az oldalfalai maradtak meg. A vasut kára a hétfőn délelőtt megtartott tűzvizsgálat megállapítása szerint kétszázötvenezer korona, amely azonban önbiztosítás révén megtérül. Emberéletben szerencsére nem esett kár, komolyabb baleset sem történt. A tűz miatt százhetven munkás maradt kenyér nélkül, akik azonban előreláthatólag néhány nap múlva ismét munkába állhatnak.

A vasuti műhelyben pusztított tűzzel egy időben tűz volt az országos raktárházaknál is, amelyet azonban rövid idő alatt eloltottak. Itt ötezer néhány korona a kár.

A két tüzről ez a tudósításunk számol be:

(Tűz a raktárházaknál.)

Vasárnap éjjel negyedtizenkettő előtt néhány perccel telefonon értesítették a tüzoltóságot, hogy az országos raktárházaknál tűz van. A tüzet egyidőben jelezte a toronyőrség is. A hír vétele után Papp Ferenc tüzoltóparancsnok vezetésével kivonultak a helyszínére a tüzoltók, akik magukkal vitték a benzinfecskendő is. A tűz Feuerstein Géza gondnok lakásán keletkezett, a fából készült lépcsőfeljárat alsó része gyulladt ki és attól tüzet fogott a szoba berendezése is.

Alig fogtak hozzá a tüzoltók az oltáshoz, amikor fél tizenkettőkor telefonon jelezték a központban, hogy a vasuti műhely ég. Bar-

bácsi Ignác csővezető erre nyomban telefonált ki a raktárházakhoz, ahova Papp Ferenc parancsnok intézkedésére kivonult az alsóvárosi őrség, amely Lager Rezső segédtsízt vezetésével oltotta tovább a tüzet. Három órakor a tüzoltóság bevonult innen, miután ekkorra a tűz teljesen elaludt. Megállapították, hogy a kár itt 5250 korona, amely biztosítás révén megtérül. A tűz vigyázatlanságból keletkezett, valószínűleg úgy, hogy valaki gyufát dobott a lépcsőre.

(Ég a vasuti műhely.)

A raktárházaknál dolgozó tüzoltóság, amikor értesítették arról, hogy a vasuti műhely ég, megvárta, amíg az alsóvárosi őrség megérkezik. Akkor nyomban visszaszerelt és sebes vágatással sietett a rókusi állomás felé. A mintegy hat kilométernyi utat alig husz perc alatt tették meg a tüzoltók, közben azonban megálltak még a laktanyánál, ahol tömlőket tettek a szerkocsikra.

Ekkor már hatalmas lánggal égett a vasuti műhely ötödik osztálya, amelyben a vasuti kocsikat szokták javítani. A tüzet tizenegy és tizenkét óra között Kovács István helyettes éjjeli őr vette észre, aki azután G. Szabó József forgalmi tiszt segítségével Minimaxal oltani próbálta a tüzet. Ez azonban nem sikerült és ekkor értesítették az esetről a tüzoltóságot.

A tüzoltóság nagyon nehezen foghatott hozzá a munkájához. Először a pályatestet kellett szabadabbá tenni, hogy megközelíthessék a lángban álló épületet. A vágányok tele voltak vasuti kocsikkal, azokat eltolatták onnan, addigra a sugarakat bekapcsolták a vízcseppekbe, de nyomban konstátálták, hogy a víz nyomása olyan csekély, hogy egyáltalában nem lehet azzal locsolni a tüzet. Ezen a bajon úgy segítettek, hogy igénybe vették a szivattyukat. A benzinfecskendő is elromlott és azt egyáltalában nem lehetett használni.

(Robban a gáz.)

Tizenkét óra felé hatalmas robbanás rázkodtatta meg az egész épületet. A robbanás olyan nagy volt, hogy a Tisza-szállónál is meghallották azt. Az első pillanatban azt hitték, hogy terpentint robbant föl, hétfőre azonban konstátálták, hogy egy kétszáz abnoszférás nyomású Heuffel-féle palack robbant föl, amelyben harminc liter cseppfolyós gáz volt. Ezt a folyadékot a kocsik világításának a kipróbálására szokták fölhasználni és az a nagy hőség következtében robbant föl.

A tüzoltók ekkor az állomás felőli oldalán támadták meg az épületet. Az egyik sugárral a raktárt locsolták, a másik sugárral pedig azt a három vaggont, amelyek óriási lángokban állottak. Tóth Béla főnök-helyettes és G. Szabó József forgalmi tiszt vezetésével a kocsirendezők életük veszélyeztetésével azon dolgoztak, hogy az égő raktárból a javítás alatt lévő kocsikat kiszállítsák. Olyan nagy volt itt a veszély, hogy a tisztviselők ruhája lángot fogott, a kocsik pedig megpörzsölődtek. Tizenegy kocsit azért sikerült megmenteni.

A tüzoltókat időközben arról értesítették, hogy a lángban álló épülettől alig néhány méternyire van a szertár, ahol kétszáz petroluem-mal telt hordó, sok terpentint, olaj és egyéb könnyen robbanható anyag van fölhalmozva. Papp parancsnok intézkedésére nyomban locsolni kezdték a szertár épületét, Funák Károly felügyelő, műhelyfőnök és amérnökök felügyelete alatt pedig a munkások is azon fáradoztak, hogy ezt a helyiséget biztonságba helyezték. Ez sikerült is.

(A rendőrség és a katonaság.)

A tűz híre az éjjeli órákban villámgyorsan terjedt el a városban. A kávéházakból, vendéglőkből, bálakból a közönség mind a pályaudvarhoz sietett, a Kossuth Lajos-sugárut forgalma olyan volt, mint nappal. Kocsik robogtak,

emberek siettek a műhely felé, ahol a tüztől vérvörös volt az ég. Messziről is lehetett látni a fölcsapó lángokat, amelyek borzalmasan világították be az egész környéket.

Künn az állomás előtt és a műhelynél ember ember hátán tolongott. Gróf Dezső és Lengyel István rendőrbiztosok tartották itt fön a rendet mintegy harminc rendőrrel. Közben megérkeztek a negyvenhatodik gyalogezred, ötödik honvédgyalogezred és a tizennegyedik utász-zászlóalj készségei, amelyek segítettek a rendőröknek a rend föntartásában.

Feltűzött szuronyal álltak őrséget a katonák a sinek mellett és csak hivatalos személyeknek engedték meg, hogy közelébe menjenek a tüznek. Akiknek nem volt hivatalosan dolguk, azoknak föl váltva kellett dolgozniuk a szivattyunál. Meg kell állapítani, hogy a rendőrség és a katonaság tapintatosan végezte a dolgát, a rend — amennyire ilyen helyzetben rendről egyáltalában beszélni lehet — kifogástalan volt.

(A tűz.)

Borzalmasan szép volt a tűz. Az ötven méter hosszú műhely lángolt, izzott. A tetőkön halált-megvető bátorsággal dolgoztak a tüzoltók, a műhely előtt pedig mindenféle színű lángokkal égett egy sor vasuti kocsi.

Időnkint hatalmas zuhanások jelezték, hogy valahol bedőlt egy fal. A műhely oldaláról csőrömpölve hullott le az ablaküveg, a szél sebesen hajtotta milliárdszámra a szikrákat a villanytelep felé, izgatott emberek szaladgáltak össze-vissza, a tüzoltók rémes sipjelzése rémitgette az embereket, akik izgatottan tudakolták a tüzoltóktól az újabb fejleményeket.

Közben megállapították, hogy a lángban álló épületet nem lehet megmenteni. Ekkor a megfeszített erővel dolgozó tüzoltók minden igyekezetükkel azon voltak, hogy a veszélyeztetett épületeket megmentésék. A szomszédos épületekből az irodai fölszereléseket a főnöki irodába vitték, de az ötös osztályból semmit nem lehetett már megmenteni. Minden odaégett.

(Forgalmi akadályok.)

A tűz miatt a vasuti forgalom is zavart szenvedett. A Szabadka felől érkező 4105. számú személyvonatot, amelynek 12 óra 13 perckor kellene megérkezni a rókusi pályaudvarra, Rőszkén föltartóztatták, mivel a vasutnak azon a vágányon kellett volna elhaladnia, amely közvetlenül a lángokban álló épület mellett halad el. A vonat harmincöt percig állt Rőszkén, azután bejött az állomástól mintegy hat-száz méternyire lévő védjelzig, ahova egy másik vágányon Szeged-állomásra elje ment egy segélyvonat. Az utasok átszállottak erre a vonatra, amely egy órakor bevitte az utasokat a Szeged-állomásra, ahol a Temesvár, Karlova, Makó és Budapest felé utazók leszállottak, a többiek pedig ugyanazzal a vonattal félkettőkor visszamentek a Rókusi-állomásra, hogy ott esetleg a nagyváradi vonatra fölszállhassanak.

A személyvonatok később rendesen indultak el, de a tehervonatok indulása rendetlen volt. A 4162. számú tehervonat, amelynek reggel öt órakor kellett volna elindulnia, hat órai késéssel csak délelőtt tizenegy órakor indult el. A többi tehervonat indulása zavart volt.

(Az elpusztult műhely.)

Reggel négy óra felé annyira lokalizálták a tüzet, hogy nem lehetett már tartani többé semmiféle veszedelemtől. Hat órakor bevonult a tüzoltóság, hat ember azonban még felügyeletre künnmaradt. Ezek délben vonultak be a laktanyába, de még a késő délutáni órákban is füstölgött a pusztítás színhelyén a sok anyag.

Megállapították, hogy elégett öt személyszállító és két teherkocsi, elpusztult az egész javító-műhely, a láng martaléka lett minden, ami ebben a helyiségben volt. Porrá égett valamennyi leltári tárgy, a gépek, kézi szerszá-